

Η Μεταμόρφωση του Χριστού αποκαλύπτει την αληθινή φύση του ανθρώπου

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1gBARbP>]

Μας αποκαλύπτει έτσι η Μεταμόρφωση του Χριστού και την αληθινή φύση του ανθρώπου. Γνωρίζοντας από κοντά την θεωμένη φύση του Χριστού, όπως αποκαλύφθηκε κατά την ένδοξη εμφάνισή του στο όρος Θαβώρ, μαθαίνουμε συγχρόνως και τη δική μας αληθινή φύση. Δεν ήμαστε αυτό που με τόση ευκολία και ευπιστία νομίζουμε. Δεν είναι η αληθινή φύση μας αυτή που θεωρούμε πραγματικότητα με βάση την καθημερινή εμπειρία. Αυτά όλα φαίνονται, μα δεν είναι αληθινά, γιατί δεν εκφράζουν την βούληση του Θεού για το γένος μας, όταν το έπλασε. Ίσως μιλήσει κάποιος για πραγματικότητα. Είναι όμως, αληθινά πραγματικότητα το μίσος, το άγχος, ο φόβος του θανάτου, τα κόμπλεξ, η αποξένωση από τον συνάνθρωπο; Είναι στ' αλήθεια πραγματικότητα οι καυγάδες, η ζήλεια, ο πόλεμος και η διαμάχη ανάμεσα στους ανθρώπους, που ο Θεός έπλασε για να 'ναι αδελφοί; Η απάντηση της Μεταμορφώσεως είναι μονοσήμαντη: όχι, δεν είναι αυτή η ανθρώπινη φύση, όπως την θέλει και την έπλασε ο Θεός. Η πραγματικότητα είναι η αλήθεια που παρουσιάστηκε ζωντανή στον κόσμο με τον Χριστό. Είναι η πραγματικότητα του Χριστού. Αυτός έδειξε ποιός είναι ο αληθινός άνθρωπος.

Η αληθινή ανθρώπινη ύπαρξη είναι όμως δυνατή μέσα στο κοινωνικό σύνολο, μέσα στα πλαίσια της ανθρώπινης ιστορίας. Κι αυτό μας το θυμίζουν τα πρόσωπα που παρίστανται στη Μεταμόρφωση. Την μέχρι τότε πορεία του ανθρώπου τη θυμίζουν ο Μωϋσής και ο Ηλίας. Ο μεγάλος νομοθέτης και ο Προφήτης που μετατέθηκε ζωντανός κοντά στο Θεό μέσα στο πύρινο άρμα της θεϊκής δόξας. Αυτοί είναι όσοι

βάδισαν συνειδητά προς το Χριστό, όσοι έζησαν προσμένοντας τη δόξα του. Και κοντά σ' αυτούς οι τρεις Απόστολοι, οι εκπρόσωποι της Εκκλησίας. Αυτοί προγεύονται την τελική δόξα. Ζουν από τώρα κιόλας, από το παρόν την αλλαγή που προσμένει όλους τους πιστούς στο μέλλον. Παίρνουν από τώρα μια γεύση της θαυμαστής αλλαγής. Για να μπορούν να μαρτυρήσουν μέσα στον κόσμο για τη θεϊκή δωρεά. Για να έχουν καθαρή την αίσθηση και να μη ξεγελιούνται από τα ψεύτικα φώτα του παρόντος. Για να φωτίσουν τους άλλους με το άκτιστο φως που την ομορφιά του πρώτοι οι ίδιοι δοκίμασαν. Βλέπουν οι Απόστολοι τον Χριστό «εν ετέρα μορφή», για να πάρουν μια ιδέα πώς θα γίνουν και οι ίδιοι, αλλά και όλοι οι πιστοί στο τέλος των καιρών, όταν το φως της παρουσίας του Θεού θα φωτίζει τον κόσμο. Για τον Μωϋσή και τον Ηλία η Μεταμόρφωση είναι η ώρα που εκπληρώνεται η προσδοκία τους. Για τους τρεις Αποστόλους και για μας είναι η στιγμή που ανοίγει ένα παράθυρο στον μελλούμενο κόσμο.

Αυτό το τελευταίο σημείο αξίζει να το δούμε από πιο κοντά. Ζούμε καθημερινά τις κραυγαλέες επαγγελίες διαφόρων ιδεολογιών για το μέλλον. Τη δική μας άποψη, τη χριστιανική τη δίνει η Μεταμόρφωση. Όχι με θεωρίες και λόγια, αλλά με μια αποκαλυπτική πράξη του Θεού.

Το τέλος του δρόμου μας δεν απολήγει σε μια υλική άνεση, όπως υποστηρίζουν παλαιοί και νέοι, θρησκευόμενοι ή άθεοι, χιλιαστές. Δεν βρίσκονται σ' ένα συμπόσιο με υλικά αγαθά οι τρεις Απόστολοι. Δεν είναι η υλική ευημερία που τους θαμπώνει ούτε η τεχνολογική ανάπτυξη που τους εμπνέει αυτή τη στιγμή. Είναι χαρακτηριστικό ότι δεν σκέπτονται τί θα φάνε ή τί θα ντυθούν ή πού θα μείνουν. Τους αρκεί να κάνουν μια σκηνή -κι αυτήν όχι για τον εαυτό τους! Η ευτυχία τους δεν βρίσκεται στην ύλη, αλλά στην πνευματική αγαλλίαση, στη θέα του ακτίστου θεϊκού φωτός που τους περιβάλλει. Κι εδώ φαίνεται πόσο είχαν καταλάβει σωστά το νόημα της αποκαλύψεως του Θεού εν Χριστώ. Ο άνθρωπος ζητεί στην Κυριακή προσευχή να έλθει η βασιλεία του Θεού, να γίνει το θέλημά Του, να αγιαστεί το όνομά Του πάνω στη γη. Αυτά όλα μπορούν να συνοψισθούν στην αποκάλυψη της δόξας του Θεού. Κι αυτή τη δόξα την είχαν μπροστά στα μάτια τους οι μαθητές, όταν είδαν το φως της να λάμπει γύρω στον μεταμορφωμένο Χριστό. Τί άλλο ήθελαν; Είχαν κιόλας το πλήρωμα κάθε ανθρώπινης επιθυμίας...

Στο τέλος του δρόμου μας δεν βρίσκεται ούτε η ηθική πληρότητα ούτε η ολοκλήρωση της προσωπικότητας του ανθρώπου, με την έννοια που τους δίνομε συνήθως. Κάτι τέτοιο είναι καθαρά ανθρώπινο όνειρο, που βασίζεται στην ψευδαίσθηση του ανθρώπου, ότι μπορεί τάχα από μόνος του να φτάσει σ' ένα τέλος. Η Μεταμόρφωση όμως δείχνει ότι ένας παρόμοιος δρόμος δεν οδηγεί πουθενά. Δεν αποκαλύπτεται το άκτιστο φως σε ηθικά τέλειους ανθρώπους σαν

αμοιβή ούτε είναι το επιστέγασμα της ολοκληρώσεως της προσωπικότητάς των. Οι μαθητές του Χριστού δεν είναι τέλειοι με τα μέτρα των ηθικολόγων, παλαιών και συγχρόνων. Είναι απλά άνθρωποι, που ο Θεός τους δέχεται όπως είναι, με μόνο κριτήριο την απλότητα της καρδιάς των που φλέγεται από αγάπη για τον Χριστό. Αυτό είναι το μοναδικό προσόν του ανθρώπου, που στη συνέχεια μεταμορφώνει και αλλάζει ριζικά το άγιο Πνεύμα.

Αυτό σημαίνει όμως ευθύνη και ελπίδα συνάμα για τον καθένα μας. Ελπίδα, γιατί πάντα μας προσμένει ο Θεός, για να μας αποκαλύψει με τη δύναμη του ακτίστου φωτός του τον καινούριο κόσμο και να μας μεταμορφώσει σε πολίτες της βασιλείας του. Ευθύνη, γιατί από τη δική μας αγάπη για τον Θεό και τον Κύριο Ιησού εξαρτάται η σωτηρία μας και η μετοχή μας στην δόξα του Θεού.

Το φως του Θαβώρ δεν περιορίστηκε στους τρεις Αποστόλους. Από την ημέρα της Πεντηκοστής καταυγάζει την Εκκλησία του Χριστού και σκορπίζεται στον κόσμο με την παρουσία των αγίων του. Δικό μας καθήκον και δική μας χαρά και ελπίδα είναι να δοκιμάσουμε την αγαλλίαση της δόξας του Θεού με τη δική μας προσωπική μετοχή σ' αυτή την θεϊκή αποκάλυψη.

(Βασ. Στογιάννος, «Η Εκκλησία στην ιστορία και στο παρόν», Εκδ. Πουρναρά - Θεσ/κη, σ. 87-92).